

[Erhard Jakobsen]

radikale venstre, venstrefløjen og retsforbundet har flertal for den højere jordskat-politik, som hr. Ib Christensen her refererede. Det er den politik, der er spændt ben for, og jeg er stolt over, at kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne bærer æren for, at der blev spændt ben for denne politik. Men det skal man også huske, når man slutter denne debat af for i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Formanden:

Der er fremsat 5 forslag om motiveret dagsorden. Vedrørende afstemningsordenen har jeg for lidt siden modtaget følgende skrivelse:

»Til folketingets formand.

I henhold til forretningsordenens § 34 anmoder nedennævnte medlemmer om, at de under debatten fremsatte dagsordensforslag sættes til afstemning i følgende rækkefølge:

- 1) Det af hr. Christophersen fremsatte dagsordensforslag.
- 2) Det af hr. Glensgård fremsatte dagsordensforslag.
- 3) Det af hr. Ib Christensen fremsatte dagsordensforslag.
- 4) Det af hr. Voigt fremsatte dagsordensforslag.
- 5) Det af hr. Camre fremsatte dagsordensforslag.

Denne henvendelse er underskrevet af følgende 17 medlemmer af tinget:

Arentoft, Ib Christensen, Ove Jensen, Poulgaard, Maisted, Glistrup, Ninna Pedersen, Knud Lind, Flygaard, Askjær Jørgensen, Voigt, Mølgaard, Glensgård, Nymann, La-wætz, Ernst Schmidt og Kirsten Jacobsen.«

I forretningsordenens § 34, som der henvises til, står der:

»Afstemningernes omfang, orden og indbyrdes forhold bestemmes af formanden eller, såfremt 17 medlemmer forlanger det, af tinget, efter at et af de 17 medlemmer og formanden hver én gang har udtalt sig.«

Jeg kan se, at hr. Voigt står parat for at udtale sig på de 17's vegne.

Voigt (FP):

Det er jo rigtigt, som formanden lige har læst op, at det er formanden, der afgør, hvilken rækkefølge der skal stemmes i. Men der er også åbnet den mulighed, som formanden nævnte det, at 17 medlemmer kan fratage formanden denne ret til at bestemme rækkefølgen. Og der har jo igennem det udvalgsarbejde, der har været i forretningsordensudvalget, været en stor forståelse for, at der er noget urimeligt i, når der bliver fremsat dagsordensforslag her i salen, at de så ikke kommer til afstemning. Der har været forståelse for, at det især er urimeligt, at afværgedagsordener kan få andre forslag af et helt andet indhold til at bortfalde.

Jeg mener nok, man med rette kan sige, at det af hr. Camre fremsatte dagsordensforslag har karakter af en afværgedagsorden, fordi det jo er forligspartierne, der står bag den. Der er vel også noget principielt forkert i, at man under en debat som denne, især en afslutningsdebat, hvor man gør status over et folketingsår, ikke kan få lejlighed til at få sine synspunkter til afstemning.

Socialdemokratiet har været i en lignende situation i 1968. Da socialdemokratiet var i opposition til VKR-regeringen, fremsatte socialdemokratiet en sådan anmodning, og den blev nedstemt, og det skal jeg da beklage, for jeg synes, det er rimeligt, at en sådan anmodning bliver efterkommet.

Men jeg tror også, at der kan være nogle af de andre forligspartier, der har et behov for at tale sammen om det her, for der er, som jeg sagde, noget principielt i det. Jeg har fået oplyst af formanden, at der kun er én, der kan få ordet i denne sag, men for at forligspartierne ligesådan kan få lejlighed til lige at sludre om det her, om der ikke er noget principielt forkert i, at alle øvrige dagsordensforslag skal bortfalde, når det første er vedtaget, skal jeg anmode formanden om, at mødet bliver udsat i 3 minutter, således at disse partier får lejlighed til at snakke om tingene i disse 3 minutter.

Formanden:

Der er nu anmodet om en pause på 3 minutter. Forinden må jeg lige til vejledning – uden at jeg tror, det er nødvendigt – gøre opmærksom på, at ved ændringen af forretningsordenen i 1978 faldt den form for dags-